Сьогодні 06.10.2022 **Ypoκ №19**

Народні казки. Дев'ять братівсіроманців (Хорватська народна казка)

Емоційне налаштування.

Учися, мій друже, відмінником будь, люби і поля і діброви! І де б ти не був, де б не жив, – не забудь своєї вкраїнської мови.

Емоційне налаштування.

«Тепло долоньок»

- Потріть свої долоньки і відчуй тепло. Подаруй усмішку та тепло своїх долоньок одне одному.

BCIM pptx

А для того, щоб наш урок був успішним і продуктивним, нам потрібно:

- Не просто слухати, а чути.
- Не просто дивитися, а бачити.
- **Не просто відповідати, а міркувати.**

Повідомлення теми уроку

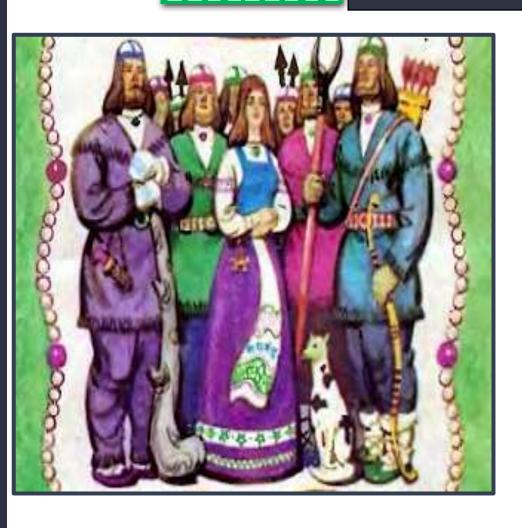

Сьогодні на уроці ми познайомимося з хорватською народною казкою.

Продовжимо визначати головних героїв, характеризувати їх зовнішність, характер, поведінку; складати план свого переказу.

Опрацювання тексту казки «Девять братів-сіроманців». Читання тексту вчителем.

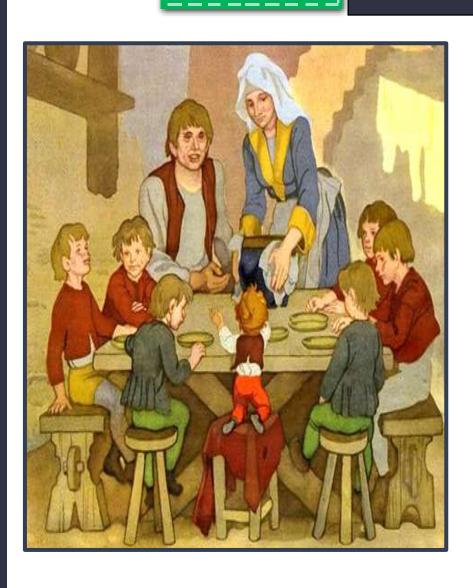
ДЕВ'ЯТЬ БРАТІВ-СІРОМАНЦІВ

Хорватська народна казкака

Мала одна вдова дев'ятеро синів і десяту дочку. У вдовиній хаті часто навіть хліба бракувало. Усе, що заробить на селі, віддасть дітям, і вони з'їдять. Траплялося часом, що доки вона нагодує мале в колисці, то їй самій уже нічого залишалося. Так раз було, другий, нарешті матір узяла досада, вона каже спересердя:

Опрацювання тексту казки «Девять братів-сіроманців». Читання тексту вчителем.

- Ох діти, чого ви завжди такі голодні, що й не нагодуєш вас! Бодай ви вже вовками стали та в лісі жили. Не встигла вона ці слова вимовити, як сини її раптом втратили людську подобу — у них повиростали вовчі пащі, шпичасті вуха, довгі хвости — і всі дев'ятеро майнули до лісу. Коли їхня сестра, яка тоді в колисці лежала, виросла й пішла в село, то люди їй почали розповідати:
- У твоєї матері було дев'ятеро синів, але вона закляла їх, і всі вони поробилися

Опрацювання тексту казки «Девять братів-сіроманців». Читання тексту вчителем.

вовками та й побігли до лісу, тільки ти залишилася.

Прийшла дочка додому та й питає матір:

- Це правда, мамо, що люди кажуть?
- Правда, доню. Каже тоді дочка:
- Люба матусю, піду я шукати своїх братів, може, якось вдасться їх знову людьми зробити.

А мати їй:

— Не йди від мене, дитино моя; дев'ятеро синів я вже втратила, ще й ти мене покинути хочеш.

Опрацювання тексту казки «Девять братів-сіроманців». Читання тексту вчителем.

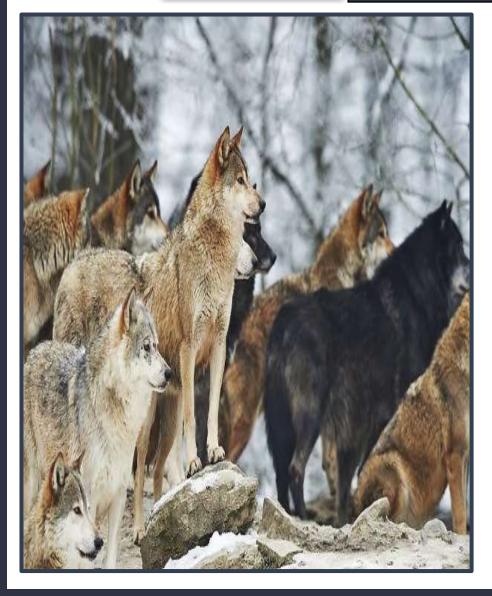

Але дівчина, якій було вже п'ятнадцять років, пішла все-таки шукати своїх братів. Довго йшла вона спочатку полем, а потім лісом і надибала хатку, в якій жила самотня бабуся.

- Бабусю, люба, попросила дівчина, можна, я у вас заночую?
- Радо прийняла б я тебе, онученько, та не смію: до мене щовечора приходять на ночівлю дев'ятеро вовків-сіроманців, вони тебе можуть з'їсти. Але розкажи мені, яке лихо загнало тебе в оці нетрі.

Опрацювання тексту казки «Девять братів-сіроманців». Читання тексту вчителем.

I дівчина все розповіла.

Вислухала її бабуся, та й каже:

— Гаразд, залишайся на ніч у мене, але лізь на горище спати, там тебе вовки не з'їдять.

Увечері, як смеркалося, прибігли дев'ятеро вовків-сіроманців до бабусі.

Досі вони ніколи не скидали із себе вовчої шкури. А цього вечора кожен, як тільки ввійде до хати, так і шкуру вовчу знімає із себе. І такі гарні парубки поставали! Бабуся подала їм вечеряти та й каже:

Опрацювання тексту казки «Девять братів-сіроманців». Читання тексту вчителем.

— Синочки мої любі, відколи ви до мене прийшли, ані разу я вас не питала: звідки ви, хто у вас є і що сталося з вами. А от сьогодні мені сон приснився, — хитрує бабуся, — що у вас є мати, удовиця убога, яка мала вас, дев'ятеро синів, і десяту дочку. Цій дочці зараз п'ятнадцять років, і вона подалася у важку дорогу, шукає вас, щоб урятувати, щоб ви знову людьми стали. Чи хотіли б ви свою сестричку побачити?

— Хотіли б, аякже! — в один голос загукали брати.

Тут бабуся привела до них ту дівчину. Як побачили брати свою рідну сестричку, то так зраділи, що аж заплакали. А вона все допитувалася, що треба зробити, аби вони не були більше вовками. Брати її відраджують:

— Кинь, сестро, й думати про те, щоб нас рятувати, бо то мука велика й довга. Але вона й слухати того не хоче.

— Я, — каже, — довіку б терпіла найлютішу муку, аби тільки ви знову людьми стали.

Тоді брати й розповіли їй:

- То, сестро, треба цілих дев'ять років мовчати й ані словечком ні до кого не обізватися. Ще сьогодні востаннє до нас промовиш і після того, хоч би там що сталося, ні слова не вимовиш.
 - Про що очікуєш прочитати далі?

Сестра погодилася. Прийшла додому і щодня сама під лісом пасла худобу. І росла. Та такою красунею виросла, що хто не проходив, хто не проїжджав, той задивлявся на її вроду. А то якось царевич полював дичину в лісі й побачив її — та завмер на місці, очей відірвати не міг.

— Дівчино, — ледве вимовив він, — чи ти підеш за мене заміж? Я царевич.

Вона тільки головою кивнула й ані слова не каже.

Це трохи засмутило царевича, але він все одно одружився з дівчиною, бо така вона мила та люба була, що жити без неї не міг. Привів дружину до себе в палац, а цариця, мати його, й дивитися на неї не хоче.

— Любий сину, — торочить царевичеві мати, — хіба тобі царівен чи королівен бракує, чи нема серед них красунь? Ні, треба було німу привести, такого сорому нам наробити.

Але не слухав її царевич, любить свою

дружину та заступається за неї.

І ось настав час іти йому до війська. Осідлав він коня й поїхав. Залишилася дружина сама. І народилася в неї дитина. А свекруха взяла ту дитину й за ворота викинула, а натомість щеня поклала. Дитину схопив білий вовк і поніс до лісу. Коли син приїхав у відпустку додому, мати відразу йому й каже:

— А бачиш, мало того, що сама німа, а то

ще й дитина в неї не як у людей. Навіщо вона тобі така здалася?

Не послухав її царевич. Проте недовго він залишався вдома, бо треба було йому ще служити у війську. І коли в дружини народилося друге дитятко, свекруха так само викинула його за ворота, а замість нього підклала щеня. Коли син через рік завітав додому, мати знову до нього:

— I навіщо вона тобі така здалася?

Царевич і слухати не хоче. Правда, недовго і цього разу він залишався вдома — треба було йому їхати назад до війська. І знову сталося те саме: коли народилася третя дитина, свекруха викинула її й підклала щеня.

Дитину знов схопив білий вовк і поніс до лісу.

❖ Які події, на твою думку, могли б трапитися далі?

Прочитайте слова, правильно ставте наголос. Назвіть орфограми, які є в словах. Знайдіть дієслова, іменники.

де́в'ятеро бракува́ло спересердя шпича́сті закля́ла п'ятнадцять надибала

щовечора нетрі горище відра́джують довіку найлютішу востанне

Читання тексту учнями. Бесіда за змістом тексту з елементами вибіркового читання.

- ❖ Як сталося, що вдовині сини перетворилися на вовків?
- ❖ Як ти вважаєш, хто винен/винна у цьому?
- ❖ Хто із героїв казки тобі найбільше сподобався й чому?
- Хто на твою думку головний герой казки?
- Знайди зачин, основну частину й кінцівку.

Рефлексія. Вправа «Відкритий мікрофон».

- Сьогодні я прочитав (ла) про...
- Було цікаво дізнатися...
- Було складно...
- Я зрозумів(*ла*), що...
- Тепер я зможу...
- Я навчився(*лася*)...
- У мене вийшло...
- Я зміг (змогла)...

Пояснення домашнього завдання.

Підручник ст. 31-33

Прочитай першу і другу частини казки. Підготуйся до переказу.

